

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2016. április 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés előkészületének büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2015. április 30. napján kelt 10.B.713/2012/91. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során 10.000 (tízezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék 2014. március 26. napján előlről kezdett, majd szeptember 18., 2015. január 21., április 30. napján tartott nyilvános tárgyalásokon lefolytatott bizonyítás eredményeként, az utóbbi napon meghozott 10.B.713/2012/91. számú ítéletével a 2012. március 27-től 2012. március 28-ig őrizetben, ezt követően 2013. szeptember 18-ig házi őrizetben volt, 2013. szeptember 18. napjától 2015. február 3. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt, azóta más ügyben jogerős szabadságvesztés-büntetését töltő **vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rb. emberölés előkészületének büntetében (Btk. 160.§ (3) bekezdés).

Ezért halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett arról, hogy a vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. Elrendelte a szabadságvesztés-büntetés börtön fokozatban történő végrehajtását, továbbá a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámítását a kiszabott szabadságvesztés tartamába akként, hogy egy nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek, míg a házi őrizet esetében egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Rendelkezett a vádlottal szemben a Veszprémi Városi Bíróság 2008. április 18. napján kelt 4.B.85/2007/44. számú ítéletével - amely a Veszprém Megyei Bíróság, mint

másodfokú bíróság Bf.584/2008/23. számú ítéletével emelkedett jogerőre 2010. február 8-án - kiszabott 1 év 6 hónap, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés, valamint a Veszprémi Városi Bíróság 2010. december 7. napján kelt és 2010. december 10. napján jogerős 10.B.2270/2007/36. számú ítéletével kiszabott 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés utólagos végrehajtásáról.

Megállapította, hogy a Veszprémi Járásbíróság 8.B.1129/2011/15. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartama a vádlotton végrehajtandó szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

Kötelezte vádlottat az eljárás során felmerült 172.365 Ft bűnügyi költség megfizetésére a Magyar Állam javára.

Az ítélet ellen, kihirdetésekor a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.266/2013/5-I. számú átiratában a vádlott előéleti adataira vonatkozó kiegészítés és a büntetéskiszabási körülmények korrekciója mellett, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az átiratban kiemelésre került, hogy a jogorvoslati kérelem alaptalan, mert az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, indokolási kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékokat logikai hiba nélkül elemezte és megalapozott tényállást állapított meg, amelynek alapján a vádlott bűnösségére levont következtetése, valamint a cselekmény jogi minősítése törvényes.

Az előéleti adatoknak az elkövetési időre vonatkozó kiegészítését azért indítványozta, mert további súlyosító körülmény, hogy a vádlott két folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el az újabb, terhére rótt bűncselekményeket. A súlyosító körülmények nagyobb száma és nyomatéka miatt tartotta indokoltnak a kiszabott büntetés helybenhagyását.

Az ítéletábrány nyilvános ülésén a vádlott bizonyítási indítványt terjesztett elő. Kérte saját maga és a két sértett, valamint **1. tanú** poligráfós vizsgálatát, **2. tanú** volt élettárs tanúkenti meghallgatását arra nézve, hogy **1. sértett, 1. tanú, 3. tanú** megkeresték és két tartozást elismerő nyilatkozatot kellett aláírnia a céges gépkocsik átadásakor.

A védő a bizonyítási indítvány elutasítását követően, a fellebbezést irányba szerint módosította, elsődlegesen hatályon kívül helyezés érdekében tartotta, másodlagos kérelemként felmentésért, harmadlagosan enyhítésért.

A perbeszédben azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság nem derítette fel a tényállást, a motivációt, az egyik sértett és a volt élettárs közötti érzelmi viszonyt, így hatályon

kívül helyezést indítványozott. Ha ez nem vezetne eredményre, ugyanezen okból bizonyítottság hiányában kérte védenccé felmentését.

Álláspontja szerint **2. tanú** meghallgatása az elmergesedett viszonyt alátámasztotta volna 1. tanúval és a sértettekkel, szükséges lett volna a vádlott által feltárt körülmények ellenőrzése. A poligráfós vizsgálat vonatkozásában elfogadta, hogy csak a vádlottat lehetett volna annak alávetni a nyomozási szakban, de ez utólag nem pótolható, azonban a további bizonyítási indítványa igen. Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörén túlterjeszkedve a kétségeket nem értékelte védenccé javára, holott mindhárom személy befolyásolt volt érzelmileg, nem úgy tárták fel a körülményeket, ahogy az valójában megtörtént, érdekeik befolyásolták őket, vitatta a szavahihetőségüket. **1. tanú** nem akarta saját magát bűncselekmény elkövetésével vádolni, nem nevezte meg a hivatkozott közvetítőt, ezt fel kellett volna deríteni. Minderre figyelemmel álláspontja szerint alaposabb eljárást kellett volna lefolytatni a tanúk meghallgatásával annak érdekében, hogy felderített legyen a tényállás.

Az enyhítésre vonatkozóan kifejtette, hogy a joghátrány eltúlzott, a tényállás nem utal fenyegetésre még közvetve sem, az érzelmi hűtlenség, elszámolási vita, a motivációja a sértetteknek, nincs kellően értékelve a büntetésben, holott enyhítő tényező lehet, továbbá az időmúlás, védenccé megromlott egészségi állapota pedig nyomatékosan figyelembe vehető enyhítő körülmények.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írt indítványt tartalmilag egyezően fenntartotta.

Kifejtette, hogy a vádlott két büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg a bűncselekményt, ezért kell a tényállást pontosítani az előéleti adatokkal. **2. sértett** és **1. sértett** vallomása a lényegi tényekre következetes volt, **1. tanú** vallomása csak a teljesítést illetően volt ellentmondásos, ennek okát a tárgyaláson megindokolta. Az ügyészi álláspont szerint az, hogy **2. tanút** mire vették rá, nem releváns. A vádlott konkretizálta, hogy kit kíván megöletni, e körben nem releváns bizonyítékokra hivatkozott. Összességében logikai hiba nélkül értékelte az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat és megalapozott tényállást állapított meg. A védelmi fellebbezés a bizonyítékok újraértékelését célozta, amely a másodfokú eljárás keretében nem vezethet eredményre. Mivel a vádlott két büntetőeljárás hatálya alatt követte el a terhére rótt újabb cselekményeket, az időmúlás és az egészségi állapota sem indokolja vele szemben a kiszabott szabadságvesztés enyhítését. A személyisége és a cselekmény társadalomra veszélyessége az egyéni megelőzés érdekében indokolja a büntetés helybenhagyását.

Vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez. Elmondása szerint nem követett el bűncselekményt. Kifogásolta poligráfós vizsgálatának elmaradását, amit sem a

nyomozás során, sem pedig a bírósági eljárásban nem jegyzőkönyveztek, ugyanígy azt sem, hogy elfogultságot jelentett be **3. tanú** miatt, aki a rendőrségen dolgozott, azt azonban nem bírálták el. A vádlott észrevételezte **1. tanú** és **4. tanú** vallomását, mivel nem folyt bizonyítás a hatmillió forint felvételére. Megismételte a védekezését, miszerint **1. sértettet**, **2. sértettet**, **1. tanút** bosszú vezérelte, személyes és üzleti okok miatt motiváltak, a kiiktatásával volt felesége is azt akarja elérni, hogy a gyermekeit ne nevelhesse. Az egészségi állapotával magyarázta, hogy időnként nem tud magán uralkodni, csak **1. tanú** hallotta egyedül, hogy elkeseredésében azt mondta, "legszívesebben fejbe lőném őket ott ahol vannak", de semmilyen lépést nem tett ennek érdekében.

Az ítélet tábla a Veszprémi Törvényszék ítéletét a bejelentett fellebbezésre tekintettel, a Be. 348.§ (1) bekezdés alapján a megelőző eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként a védelmi jogorvoslati kérelmet nem tartotta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség indítványa alapos.

A felülvizsgálat során érdemi felülbírálatot akadályozó hibát az ítélet tábla nem észlelt, a büntetőügy iratanyából megállapítható az is, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárásban az eljárási szabályok mindvégig érvényesültek.

A tanácselnök személyében bekövetkezett változásra tekintettel az előlről kezdett eljárás során, a megelőző tárgyalásokról készült jegyzőkönyvek teljes iratanyaga az új bírói tanács részéről ismertetésre került, az elsőfokú bíróság több tárgyalási napon, minden irányba kiterjedő, részletes bizonyítást folytatott le, ennek során gondoskodott a vádlott és a tanúk tárgyaláson történő újbóli kihallgatásáról, további tanúkat hallgatott ki, a korábbi vallomást tevők jegyzőkönyvezett vallomásainak elétárásával és szembesítések elrendelésével törekedett az eltérő nyilatkozatok tisztázására, ismertetéssel valamennyi lényeges iratanyagot tárgyalás részévé tette.

Az új bírói tanács előlről kezdett eljárásában tehát valamennyi érdekelt közvetlenül megismerhette a bizonyítási eszközökből származó adatokat, érdemben élhetett eljárási jogosítványaival, az eljárási törvényben előírt garanciális jogok nem sérültek. A bizonyítás tisztaságával, megbízhatóságával összefüggő hibát, hiányosságot a nyomozó hatóság felderítő munkája kapcsán sem tárt fel az ítélet tábla, következésképpen valamennyi bizonyítékra kiterjedhetett az első fokú bíróság mérlegelése, amelyet hiánytalanul, a perrendi szabályoknak megfelelően elvégzett, mérlegelő tevékenysége okszerű, logikai hibát nem vétett.

A büntetőügy lényegét tekintve, megindokolt és megalapozott tényállást állapított meg, így az alappal nem támadható.

A vádlott által hivatkozott elfogultsági kifogás kapcsán a jelen büntető ügy iratanyagából megállapítható, hogy a Veszprémi Törvényszékkel szemben a vádlott - állításával ellentétben - nem jelentett be kizárási okot. Az ítéletábra a vádlotti felvetés kapcsán nem állapította meg a Be. 373. § (1) bekezdésének II/b) pontjában meghatározott eljárási szabálysértést, mert az a körülmény, hogy az ügy egyik tanúja, **3. tanú** a megyében rendőrként dolgozik, még közvetve sem ad alapot olyan következtetés levonására, hogy az első fokú bíróság elfogultan hozta meg ügydöntő határozatát, ilyenre utaló adat nem tárható fel az iratokból.

A vádlott és a tanúk poligráfós vizsgálatának hiányát is felvetette a vádlott, azonban az ügyben közömbös ennek elmaradása, mivel a poligráf alkalmazása nem bizonyítási eszköz, alkalmazására egyébként is csak a nyomozási szakban, illetve a tanúk beleegyezésével kerülhetett volna sor, a bírósági bizonyítási eljárásban már nem lehet eljárásjogi akadály miatt ilyen jellegű indítványnak eleget tenni.

A védő kifogása, miszerint **1. tanú** sértett nem akarta saját magát bűncselekmény elkövetésével vádolni, ezért nem nevezte meg a hivatkozott közvetítőt, pedig azt a személyt fel kellett volna deríteni, valójában a bizonyítékok értékelésének támadását érinti **1. tanú** sértett vallomása hitelességének kétségbe vonásán keresztül. A Be. 82. § (1) bekezdése b) pontja lehetővé teszi, hogy a tanúvallomást megtagadhatja az, aki magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésben. Mivel a tanú vallomástételre - ha a tárgyaláson élt mentességi jogával, és megtagadta a vallomástételt - csak azokra a kérdésekre volt köteles nyilatkozni, amelyből a vádlott cselekménye ismerhető meg, az első fokú bíróság helytállóan nem kötelezte e körben vallomástételre. A tanú szavahihetőségének megítélését nem is ettől tette függővé, hanem más bizonyítékokkal történt összevetés eredményeként értékelte. Az első fokú bíróság valamennyi bizonyítékkal összehasonlítva **1. tanú** és a két sértett vallomását, mérlegelése eredményeként fogadta el ezeket a tanúvallomásokat, erre vonatkozó értékeléséről számot adott az indokolásában, és mivel a tanúvallomások hitelességével kapcsolatban nem merült probléma, a tényállás alapjául azokat el lehetett elfogadni. Mindez a védekezés iránya szerint a másodfokú bíróság által nem változtatható meg a felülmérlegelés tilalmának megsértése nélkül.

Az ítéletábra vizsgálta azt is, hogy az érdemi bizonyítás mennyire volt teljeskörű, és az adott bizonyítási cselekmények alkalmasak voltak-e a tényállás tisztázásához. Védelmi oldalról az értékelő tevékenység eredményét felderítetlenségre hivatkozva támadták, de a megalapozottság kérdéskörét illetően, a tényállás megalapozottságát semmilyen vonatkozásban nem kérdőjelezi meg, hogy az első fokú bíróságnak azt minden lényeges elemében a személyi bizonyítékok alapján, mérlegeléssel kellett megállapítani.

A vádlott védekezését az eljárás során arra építette fel, hogy a verziója szerint, milyen üzleti és magánéleti érdekek mentén voltak motiváltak a tanúk, a sértettek megölésére vonatkozó, zaklatott állapotában általa is elismerten elhangzott kijelentésére mi adott okot, amit a telefonban mondott „előbb a kicsi, ő minden baj forrása” félreértették, az elvégzendő munkák sorrendjét takarta és nem a komolyan vehető ölési szándéka megerősítését.

Az elsőfokú bíróság a vádlott vallomásaival, kijelentéseivel, továbbá a vallomások leellenőrzésével, amit a vádlott a tanúk szavahihetősége kapcsán előterjesztett, érdemben foglalkozott, ennek érdekében szorosan az ügghöz nem kapcsolódó bizonyítást is lefolytatott. Figyelemmel arra, hogy szűk körűek a rendelkezésre álló bizonyítékok, a ténybeli megalapozottság szempontjából minden egyes apró részlet lényeges, vagyis milyen momentumokat támasztanak alá a vádlottéval ellentétes tartalmú tanúvallomások. Az elsőfokú bíróság mindezek alapos elemzését elvégezte és megindokolta, hogy milyen okból nem fogadható el a vádlott védekezése és mely adatokra alapított tényállást.

1. tanú vallomása bár abban a körben, hogy volt-e közvetítő szerepe az ügyben, megtörtént-e a kapcsolatfelvétel azzal a személlyel, aki elintézhette volna a sértettek lelövését, nem tett vallomást, illetőleg amit ezzel kapcsolatban a sértetteknek elmondott, valóban számtalan ellentmondást tartalmazott az előadása, de a nyilatkozatai viszont következetesek voltak abban, hogy a vádlott megbízta **1. sértett** és **2. sértett** megölésével. Ezután találkozott a közvetítővel, elismerte az utolsó tárgyaláson, hogy a két sértettnek elmondta a végrehajtó emberrel történt kapcsolatfelvételt. Bár a szerepét igyekezett kisebbiteni, nem volt azt köteles feltárni, hisz saját magát bűncselekmény elkövetésével vádolta volna. **1. tanú** komolyan vette a kétszeri felkérést, amiben szerepet játszott az a feltételezése, hogy a vádlott küldte számára fenyegetésként küldönc útján az éles löszert. **2. sértett** vallomása szerint, miután a vádlottal felmondta az üzleti kapcsolatát - ennek oka az volt, hogy a vádlott nem fizetett - mondta el neki **1. sértett**, hogy a vádlott le akarja lövetni, ezt a történetet onnantól kezdve vették komolyan, hogy találkoztak azzal az emberrel, aki azt állította magáról, hogy megbízást kapott a két sértett meggyilkoltatásának elintézésére, de ezért nem kapott pénzt, így visszautasította. **1. sértett** egybehangzó vallomást tett arra nézve **1. tanúval**, hogy mi hangzott el a telefonban, amit **1. sértett** is hallott, erre milyen körülmények között került sor. A sértettek és **3. tanú** tanúvallomásából kitűnik, hogy addig, amíg nem vették komolyan a fenyegetést, nem tettek a vádlott feljelentése iránt lépéseket. Beszéltek azonban a közvetítővel, akinek a személyét nem kívánták feltárni. Ezek a körülmények voltak azok, amiktől a vádlott ölésre irányuló felhívásának hitelt adtak és a rendőrség feltárták a tudomásukra jutott információkat. A tanúvallomásokból levezethető volt a vádlott indulatos természete, ezt maga sem tagadta, **5. tanú**, **1. tanú**, **4. tanú** és **6. tanú** által elmondottak megerősítették, hogy milyen következményekkel fenyegetőzött, ami

alátámasztja, hogy nem áll távol hirtelen haragú természetétől az ilyen jellegű cselekmény elkövetése.

Az elsőfokú bíróság a cselekmény motivációját feltárta, vagyis, hogy 2. sértett miért mondta fel a vádlottal az üzleti kapcsolatot, ami oda vezetett, hogy a vádlott nem kapott munkát, ezért haragudott rá. Személyes konfliktusa pedig azért volt a vádlottnak vallomása szerint **1. sértettel**, mert élettársával érzelmi kapcsolatban állt, aki egy veszekedés alkalmával mondta ezt el neki, emiatt féltékeny volt.

Védelmi indítványra az elsőfokú bíróság tanúként kihallgatta **7. tanút** és **8. tanút**, de ezeknek a tanúknak a vallomása a vádlott előadását az üggyel kapcsolatban - miszerint **1. tanú 7. tanút** a vád tárgyává tett cselekménnyel kapcsolatban valamilyen szerep eljátszására akarta rábeszélni, illetve **8. tanú** volt a bérgyilkosság megszervezését közvetítő személy, akivel a sértettek találkoztak, - nem támasztották alá.

Megdőlt tehát az a többszörös vádlotti hivatkozás, miszerint a sértettek és **1. tanú** által irányított összeesküvés eredménye az, hogy ellene büntető eljárás indult.

Annak a bizonyítási indítványnak, miszerint mindezt a vádlott élettársának a meghallgatásával lehet alátámasztani, az ítéletábra nem adott helyt.

2. tanú meghallgatására nem volt az elsőfokú eljárásban indítvány, a vádlott korábban is hivatkozott rá, hogy **1. tanú, 1. sértett** és **3. tanú** megkeresték az élettársát két gépkocsi átadása végett, ebben az ügyben lépéseket tett, egy másik eljárásban pedig bejelentette a BMW gépkocsi fellelhetőségét. Ezek a vitatott ügyletek nem relevánsak, hisz nincs jelentősége az emberölés előkészülete bűncselekmény vonatkozásában, hogy jogos vagy jogtalan követelések állnak-e ennek az ügynek háttérében, **2. tanú** ezeket miként tárja fel.

A tényálláshoz kötöttség elve miatt, a másodfokú eljárásban, az elsőfokú ítéleti tényállás alapján kell megítélni, hogy az ügy eldöntéséhez szükséges lényeges tények megállapítása megalapozottan megtörtént-e, az elfogadott bizonyítékokat eljárásjogi tilalom folytán felülmérlegelni nem lehet. Az ítéletábra helytállónak találta a törvényszék mérlegelő tevékenységét, megalapozatlansági hibát az ügyben a kifejtettek miatt, nem állapította meg, ezért nem adott helyt a további bizonyítási indítványnak.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, illetőleg a vádlott felmentésére irányuló védelmi fellebbezést sem találta alaposnak, mivel arra csak a megállapított tények mellőzése útján kerülhetne sor. Az eljárási szabályok szerint felderítetlenség, ténybeli hiányosság, iratellenesség, helytelen ténybeli következtetés esetében a szükséges bizonyítást elvégezni, ha ilyen megállapítás nincs, valamiféle érzelmi és üzleti bosszúhoz kapcsolható sértetti motiváció megállapítása érdekében a másodfokú bíróság új eljárás keretében bizonyítást nem rendelhet el.

Mivel az elsőfokú ítéleti tényállásnak a vádlotti cselekményt leíró történeti része az elfogadott bizonyítékok alapján teljes és megalapozott, ezért a Be. 351.§ (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a felülbírálat során is irányadó volt, határozatát az ítéletábra változtatás nélkül erre alapította.

Az ítéletábra osztotta a fellebbezési főügyészség indítványát, hogy vádlott személyi körülményeit illetően az előéleti adatokban pontosítás szükséges. Az ítéleti tényállás személyi részét ennek megfelelően annyiban egészítette ki a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az erkölcsi bizonyítvány adataiból, hogy a vádlott a Veszprémi Járásbíróság 2013. május 17. napján jogerős 8.B.1129/2011/15. számú ítéletével elbírált bűncselekményt 2009. december 15-én, míg a Veszprémi Járásbíróság 2014. szeptember 25. napján jogerős 5.B.714/2011/22. számú ítéletével elbírált bűncselekményeket 2008. június 13-2008. november 12. napja között követte el.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnössége, cselekményének minősítése, a rá vonatkozó jogi értékeléssel együtt törvényes.

Az elsőfokú bíróság a cselekmény elbírálása során helytállóan alkalmazta a 2012. évi C. törvényt az 1978. évi IV. törvény helyett, mivel egy ponton, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját tekintve, enyhítést jelent a hatályos anyagi jogi szabályozás.

Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, hogy a vádlott az emberölés előkészületének büntettét a végrehajtásra, illetve ilyen személy keresésére szóló felhívással megvalósította. Az irányadó tényállás szerint a vádlott kifejtette **1. tanúnak**, hogy megfelelő anyagi ellenszolgáltatás érdekében kívánja megöletni a sértetteket, azzal bízta meg **1. tanút**, hogy szerezzen olyan személyt, aki a végrehajtást elköveti, magatartása emiatt a bűncselekmény törvényi tényállását kimeríti.

A büntetőjogi felelősség szempontjából közömbös, hogy megtalálták-e a büntetőeljárás során ezt a személyt. A tényállásból következően a vádlott részéről nemcsak egy indulati formában elhangzott, szándék nélküli kijelentésről volt szó, hanem a vádlott komolyan készült ennek megvalósítására, a telefonos beszélgetés során a megbízást konkrétá tette.

Az ügyben az sem releváns, hogy a bűncselekmény az emberölés büntettének kísérleti szakaszáig ténylegesen nem jutott el és a vádlott magatartásával nem indította el azt az okfolyamatot, amely elvezethetett volna a sértettek haláláig, hanem csak távoli kísérlet volt. Mindebből nem lehet arra következtetni, hogy a felhívása komolytalan lett volna, a sértettek ezt annyira komolyan vették, hogy a

telefonbeszélgetés után kezdtek el nyomozni a végrehajtó személye után és be is jelentették a rendőrhatalóság felé.

A büntetéskiszabás körében az elsőfokú bíróság a büntetést befolyásoló tényezőket döntően helyesen sorolta fel és értékelte. Az ítélet tábla egyetértett a fellebbezési főügyesség álláspontjával, hogy a büntetéskiszabási körülmények kiegészítésre szorulnak azzal, hogy a vádlott nemcsak felfüggesztett szabadságvesztés hatálya, hanem két büntetőeljárás hatálya alatt követte el a jelen ügyben terhére rótt bűncselekményt.

A törvényszék a vádlott javára vette figyelembe ténybeli beismerését, megromlott egészségi állapotát, a bűncselekmény távoli előkészületi szakban maradását. Nagy nyomtatékú enyhítő tényezőként értékelte javára a tetemes időmúlást. Az ítélet tábla további enyhítő körülményként értékelte javára, hogy a tettét az üzleti kapcsolatai megromlása és élettársa elvesztése miatti felindultsága motiválta, bár kétségtelenül nem a megengedett módját választotta a vagyoni és családi helyzete rendezésének.

A vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülmények az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetésben értékelést nyertek, amelynek további enyhítése pedig egészségi állapotára és a valóban jelentős időmúlásra figyelemmel sem indokolt. A kismértékű megváltoztatás a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján szerint nem lehetséges, a nagymértékű enyhítése a büntetésnek már olyan enyhe joghátrányt jelentene, ami nem állna arányban a cselekménye tárgyi súlyával, személyének társadalomra veszélyességével, az értékelt büntetéskiszabási körülményekkel és a büntetési célokat nem szolgálná elégséges módon.

Mindebből következik, hogy az ítélet tábla nem adott helyt az első fokon kiszabott büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezésnek sem.

Az elsőfokú bíróságnak a fentiekén kívül, a járulékos kérdésekben hozott valamennyi döntése is törvényes.

Fentiekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A feltételes szabadságra bocsátásról szóló rendelkezés indokolását az ítélet tábla annyiban egészíti ki, hogy az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámítása a Btk. 92.§ (2) és (3) bekezdés II. fordulatán alapul.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére a vádlottat a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte.

Győr, 2016. április 25. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Miklós Mária sk. .Vajda Edit sk.
a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2015. április 30. napján kelt 10.B.713/2012/91. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2016. április 25. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: